KEDYSI A DNES: Čo napísala klientka Ľubovnianskych kúpeľov v roku 1918?

Dnešný diel rubriky je vďaka Jánovi Vojčákovi z Novej Ľubovne opäť výnimočný. Do redakcie totiž poslal pohľadnicu, ktorá zachytáva (zľava) pohľad na vilu Silviu, veľkolepú vilu Auroru (pod lesom, tesne nad pravou stranou Silvie), vilu Bethlenfalvi a Magán vilu (súkromnú vilu, tiež s názvom Probstnerova vila).

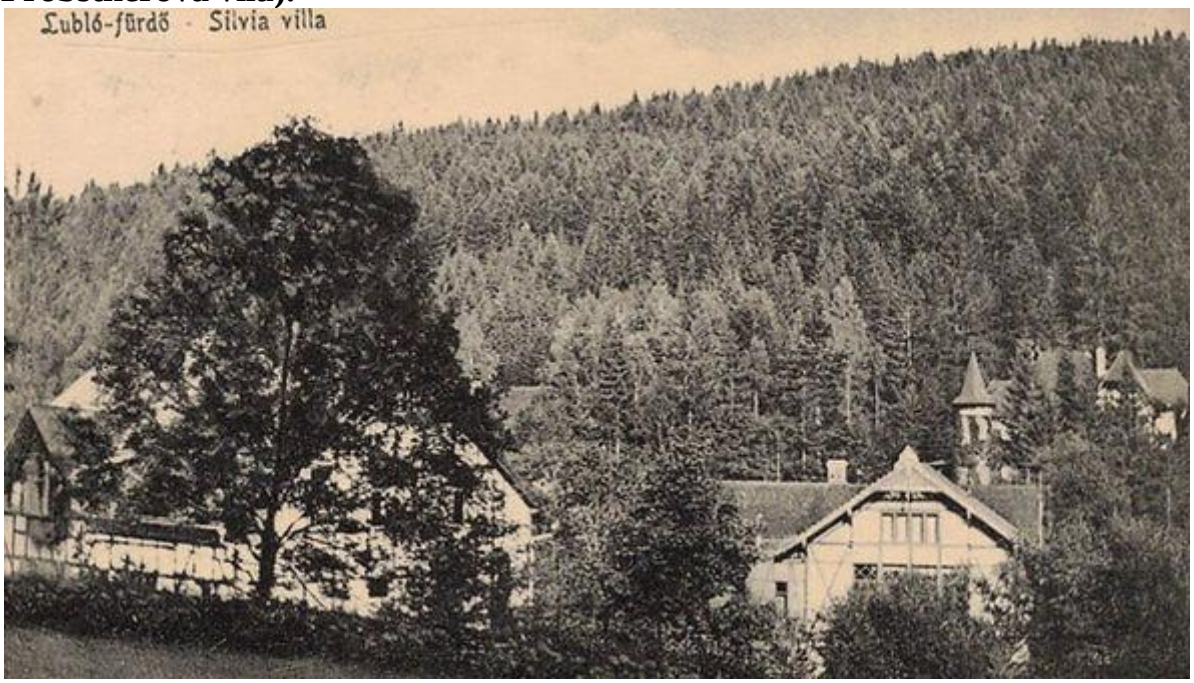

Pohľadnica (v maďarskom jazyku tiež Levelező-Lap) bola poslaná 29. júna 1918 do mesta Budapešť, je písaná v maďarskom jazyku a, okrem iného, má zaujímavú aj zadnú/rubovú, teda textovú stranu.

Odosielateľka pohľadnice píše (v preklade Edvina Fazekaša): „Milá Oľga. Písala som pred desiatimi dňami a nedostala som žiadnu odpoveď. Prosila som, aby ste mi poslali teplú spodnú sukňu a jednu hrubšiu sukňu a jedny hrubšie nohavice, lebo je tu zima. Ružena má kľúče u seba. Teraz je už neskoro, kľúč je u nej a garderóba je v skrini, sukňa je celkom vzadu, kde sú pančuchy. Od Joliho som šesť dní nedostala žiadne správy a neviem prečo. Objímam Vás.“

Aj z textu teda vyplýva, že už v dobe tesne pred ukončením I. svetovej vojny „bojovali“ kúpeľní hostia v letnom júnovom období s výkyvmi počasia tunajšej klímy. Predsa len, my sme už na maniere tunajšieho počasia zvyknutí, takže pre uhorskú smotánku to musel byť riadny teplotný šok.

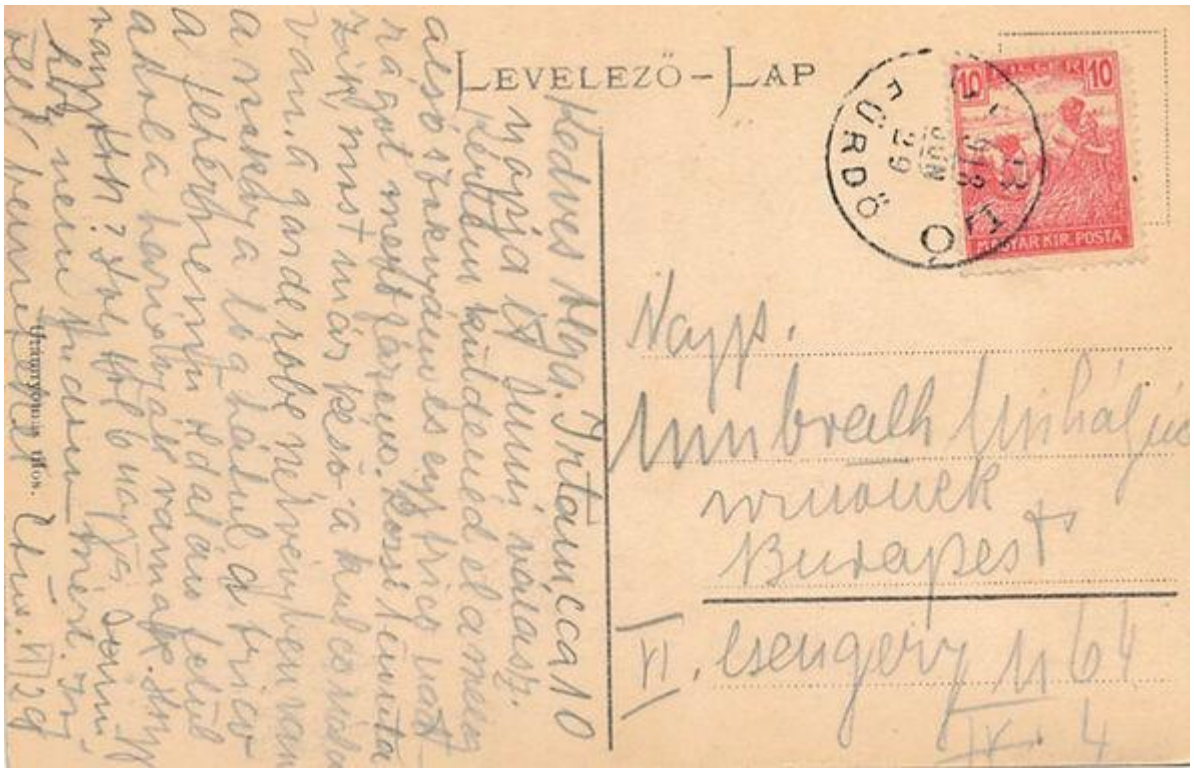

Dnešný záber vznikol v máji 2024 počas výletu za účelom doplnenia privátnych zásob minerálnej vody Ľubovnianka z prameňov Sissi a Veronika.

P.S.: Po uverejnení príspevku v Ľubovnianskych novinách sme sa dozvedeli aj o zaujímavej púti pohľadnice z Ľubovnianskych kúpeľov do Budapešti a späť do Novej Ľubovne. Dedo pána Vojčáka sa totiž ako drotár dostal až do Maďarska a v jednej rodine mu ukázali pohľadnicu, že poznajú náš kraj a pohľadnicu mu darovali. Tak sa ocitla v rodine Vojčákových, ktorí sa s ňou radi podelili s našimi čitateľmi .

Jozef Majerniček, foto autor, dobová pohľadnica v zbierke Jána Vojčáka,
(Pozn.: Materiál bol uverejnený v Ľubovnianskych novinách č. 21, 29. máj 2024)